bus ⁊c̄. Sed modo dicūt mgr̄i in theologia. vo
lo q̄ſcere ⁊ male faciūt. qꝛ viatores non debēt
q̄ſcere quouſqꝫ ſunt in termino. Ideo iſti qui
mō quieſcūt laborabūt in inferno. Ideo p̄dica/
toribus dicit̄. Euntes in mundū vniuerſum p̄-
dicate euangeliū omni creature. Mar. xvj.

Feria q̄nta poſt Oculi. Sermo. ij.

Socrus ſimonis

tenebat̄ magnis febribus. Luce. iiij.
In iſto ſmone volo declarare omēs
ſpūales infirmitates anime peccatoꝝ. Et dabo
medicinas curatiuas ſm regulas medicine illi⁹
magni ypocratis. ſ. xp̄i. Materia erit vtilis ⁊
ꝓficuoſa. ſed vt ſit deo acceptabil' ⁊ gratioſa ſa-
lutet̄ virgo glorioſa. Socrus ſimonis tene. ⁊c̄.
Hoc ꝟbum ad l'ram habet̄ de quodam miracu
lo quod fecit xp̄us ſm ꝙ recitat beatus Lucas
in euangelio hodierno. Hic breuiter hiſtoriam
euangelij. Queſtio litteral' quare xp̄s voluit cu
rare illam mlr̄em impando. cum dicit ſcp̄tura.
ꝙ ſtans ſuper illam impauit febri ⁊c̄. Alios em̄
curauit tangendo. qꝛ ſingulis manus imponēs
curauit illos? Reſpondet̄ ꝙ p imperiū curādo
oſtendit nob ſuam diuinitatem. ⁊ p tactū ſanā-
do oſtendit ſuam veram humanitatem. Secun
da queſtio quare nō ſinebat loqui demonia. cū
tamen dicerent veritatem? Reſponſio ꝙ ꝓpter
noſtrū exemplū. ne ꝓ quocūqꝫ bono queram⁹
auxilium demonū. etiam ꝓ reſtauratiōe totius
mundi. De infirmitate dicit thema. Socr⁹ autē
ſimonis ⁊c̄. ptꝫ thema litteralit̄. Modo iuxta
intellectum allegoricū ſeu moralē videnda ſunt
tria. ſ. Que ſit iſta ſocrus ſimonis. Scd̄o quis
eſt iſte ſimon. Tertio q̄ febres ſunt iſte. Quātuꝫ
ad p̄mum ſciendum ꝙ ſocrus ſignificat carnem
aut corpus. Ratio quia ſicut ſocrus ⁊ nur⁹ ma
le cōmuniter cōueniunt. ſed bene diſcordāt Sic
inter carnem ⁊ animā eſt cōtinuo diſcordia. q̄a
ſemp vnum opponitur alteri ⁊ ſemp rixātur. qꝛ
ſi anima vellet ieiunare ⁊ abſtinere. caro vellet
comedere. anima vellet orare. caro dormire. et
ſic de alijs. Ideo apoſtolus. Caro ꝯcupiſcit ad
uerſus ſpūm ⁊ ſpūs aduerſus carnem. hec em̄
ſibi inuicem aduerſant̄. Galath. v. Quantū ad
ſecundū ſimon ſignificat ſpūm. ſimon aūt inter-
pretatur obediens. Sic ſpūs ratōnalis inq̄tuꝫ
eſt ad imaginem dei deo obediens eſt. quia ſm
ſuam naturam ⁊ conditōnem ſpūalem ſp vellet
complacere ſuo creatori. Unde apoſtolus. Cō
delector legi dei ſcd̄m interiorem hominem. ſcꝫ
ſpūm. Ad Roma. vij. Sed aliquādo eſt inobe-
diens deo. hoc eſt ꝓpter carnem. Ideo apoſto-
lus. Uideo aliam legem in membris meis repu
gnantem legi mentis mee ⁊ captiuantem in le-
gem peccati. que eſt in membris meis. Ibidem

Quantum ad tertium. Febris in ſacra ſcriptura ſi-
gnificat peccatū mortale. Rō. qꝛ peccatū mor-
tale habet conditōnes febris. Quoniā ſicut fe/
bris aufert appetitum comedendi ⁊ deordiat gu
ſtum corporis. quia cibus dulcis videt̄ amarus
⁊ econuerſo. ⁊ infirmus appetit contraria ⁊ noci
ua. Hoc idem facit peccatum mortale. Quādiu
em̄ pſona eſt ſana. que. ſ. eſt in gratia dei ⁊ in bo
na vita ſentit magnum saporem ⁊ dulcedinem ī
cibis anime. que ſunt oratiōes. lectōnes. cōtem
plationes. miſſe. ſmones ⁊ hmōi. quibus aīa
viuit ⁊ impinguat̄. Autoritas. Non in ſolo pa-
ne viuit homo. ſed in omni verbo qd̄ proce. ⁊c̄.
Matth. iiij. Sed quādo venit febris pc̄ti mor-
talis ſeu p cōſenſum ſiue p opus factum eſt. ſta-
tim pdit guſtum. nec ſentit saporem nec dulcedī
nem. imo ſi vult orare ſtatim attediatur. ⁊ ſic de
alijs. Auguſtinus. Impius non ſentit dulcedi-
nem dei. quia de febre iniquitatis palatum cor
dis amiſit. Cum ergo dicit thema. Socr⁹ ſimo-
nis. id eſt caro a qua ſūt peccata incitatiue. ſed
ſunt in anima ſubiunctiue. tenebat̄ magnis fe-
bribus. Nota magnis non loquitur de peccatiſ
venialibus. ſed de mortalibus. nec de febre i ſin
gulari. ſed de febribus in plurali. Dicūt auto-
res medicine. ꝙ ſeptem ſunt ſpecies febriuꝫ cor-
poris. ſ. continua. quotidiana. tertiana. quar-
tana. effimera. erratica. ethica. Sic ſpiritualiter
ſunt ſeptem febres anime ſignificate per has ſe
ptem febres corporis. ꝓpter quod dicit thema
Socrus ſimonis tenebat̄ magnis febribus ⁊c̄.
Prima dicit̄ cōtinua. quia continue affligit taꝫ
de die q̄ꝫ de nocte. Hec ſignificat febrem ꝯtinuā
anime que eſt peccatum auaricie. quia cōtinuē
affligit auarum intantū ꝙ non ſentit ciboꝝ dul-
cedinem nec saporem. imo quādo auarus eſt in
menſa ⁊ videt vxorem filios ⁊ familiā bn̄ come-
dere. dicit intra ſe. O miſer iam deſtruct⁹ ſum.
ecce iam vxor mea comedit vnum panem. Idē
de alijs. ⁊ ſic allegat p oppoſitum liberal' et gau-
det ⁊ letatur. O comedamus ⁊ bibamus. quia
dominus ꝓuidebit nobis. Item auarus quan-
do eſt in eccleſia vbi orare deberet ⁊ cogitare de
alio mundo. tunc ip̄e cogitat de foris ⁊ foro ⁊c̄.
Item de nocte quando eſt in lecto ⁊ debet dor-
mire ⁊ quieſcere ſemper ſomniat latrones ſi ſen
tit mures. dicit ꝙ ſunt latrones. ſi videt filium
currere dicit. O miſer iam perditus ſum. ecce
ſotulares ſunt iam rupti. Ecce quomodo aua-
rus cōtinue affligitur. ⁊ quomodo auaricia eſt
febris continua. nullus em̄ eſt q̄n aliquādo qui
eſcit niſi auarus. Chriſtiani quieſcunt in die do
minica. iudei in ſabbato. agareni in die veneris
Auarus enim nunq̄ꝫ quieſcit. Cuncti dies eius
doloribus ⁊ erumpnis pleni ſunt. nec per noctē
mente quieſcit. Eccleſiaſtes ſecundo. Contra
hanc febrem ille magnus ypocras xp̄s ordiauit

vnum amphoriſmū dicēs. Videte ⁊ cauete ab
omni auaricia. q᷑ nō in abundantia cuiuſq̄ vi-
ta eius eſt ex his q̄ poſſidet. Lu. xij. Nō ab omi
auaricia. oſtendit ꝙ ſunt pl'es ſpēs auaricie.
Pͥa ē rapia dn̄oꝝ. Scd̄a ſimonia eccl'aſticoꝝ
Tertia vſura laicorū. Quarta fraus vēditorū.
Quinta calūnia aduocatorū. Sexta furtuꝫ oc-
cultorū. Septima detentio inuentorū ſuorum
vel bonorū defunctorū. Hic de q̄libet ꝓut erit
expediēs. Ideo xp̄s optimus medic⁹ dat medi
cinam curatiuam di. Videte. ⁊ aſſignat ratiōeꝫ
di. q᷑ nō in abūdantia. De ſupradictis vide au
toritates in ſmone ferie. iiij. poſt p̄mā dn̄icā. xl.
Aſſumit. Scd̄a dicit᷑ quotidiana. q᷑ nō affligit
ꝯtinue vt p̄ma. ſ; q̄tidie dimittit infirmū. ſꝫ poſt
redit. hec ſignificat aliā febrem q̄ eſt peccatū gu
le. q᷑ quotidie infeſtat homiem licꝫ non cōtinue
q᷑ nō poſt prandiū. nec etiā qn̄ hō dormit ſed q̄
libet die de mane ſtomachus clamat fames fa-
mes. Nota quō q̄dam ph̄us volēs oſtēdere q̄d
eſſet peccatū gule intrauit ꝑ ciuitateꝫ clamādo.
iuſticia iuſticia. Cum aūt fuiſſet corā iudice qui
ꝓmiſit ſibi facere iuſticiā dixit quō pat᷑ ſuus di
miſit ſibi vnū creditorē queꝫ ſoluit ſtatim eadē
die qua pater mortuus eſt. q̄ in craſtinum iterū
petijt debitū. ⁊ iterū ſibi ſolui. adhuc petit de-
bitum. al's minat᷑ mihi mortem. ⁊ q̄s eſt ille di-
xit iudex. q᷑ ego faciam tibi iuſticiā. Ph̄s oſten
dit ſibi ventrem dicēſ. Ecce creditoreꝫ a p̄re mi
hi dimiſſuꝫ. cui cauſam ſolui milleſies. ⁊ adhuc
petit. Reſpōdit iudex. Amice in eadem damna
tōne ego ſum. Ecce hic febris quotidiana. Di-
cunt guloſi. Venite ſumam⁹ vinū ⁊ impleamur
ebrietate. ⁊ erit ſicut hodie ſic et cras ⁊ m'to am
plius. Eſa. lvj. Sap̄. ij. Vino p̄cioſo ⁊ vnguen
to nos impleamus. Cōtra hanc ille magn⁹ Ga-
lienus xp̄s ordinauit amphoriſmū dicēs. Attē
dite ne forte grauentur corda veſtra in crapu-
la ⁊ ebrietate. Luc. xxj. De cibis ſolū recipe ne-
ceſſitateꝫ ⁊ cauere a ſupfluitate. Vn̄ ſicut hō bo
ne conſcie qn̄ ſibi ſoluit᷑ vltra debitum reſtituit
Ita venter reſtituit vomitādo. igit᷑ vid̄r h̄re cō
ſcientiā. Sunt aliqui miſeri q̄ ꝯtinue ſunt in tab
nis ⁊c̄. tales minus ſūt q̄ȝ beſtie. Nō q᷑ ex q̄ be-
ſtia bibit ⁊c̄. nō biberet ſi rex vel papa inuitarꝫ
ip̄am. ⁊ tu beſtialis homo p̄ter neceſſitatem ſu-
mis. Et ſic non ſolū anima ſed etiam corpus de
ſtruit᷑. quia vinū ꝑcutit venas. ⁊ ſequit᷑ tremor
membrorū ⁊ oculi lachrymant᷑. ⁊ non ꝓpter cri
ſti paſſionem. Ideo dicit xp̄s Attēdite ⁊c̄. Ter
tia febris dicitur tertiana. quia venit die tertia.
Hec ſignificat febrem anime. que dicit᷑ accidia
ſeu negligentia de opibus penitentie. q̄ die ter-
tia maxime affligit. i. in tertia parte penitentie.
Hic quomō penitentia conſiſtit in tribus parti
bus. ſ. contritōne. confeſſione ⁊ ſatiſfactōe. Hec
tertia pars nimis affligit. Hic quomodo ſatiſfa

ctio debet fieri deo de peccatis. vt ſi peccaſti per
ſupbiam. pompam vanitatem. ſatiſfac deo per
humilitatem. ⁊ ſic de alijs. Satiſfactio etiaꝫ de-
bet fieri ꝑrimo de ablatis ⁊ damnis reſtituen-
do. Reſpice deinde ſi eſt aliq̄d de malo iniuſto.
ſi retinuiſti aliq̄d de eccleſia. de defunctis. de
ſuitoribus. de vſura. ⁊ ſic de alijs. Hec tria ope
ra peuitentialia dicunt᷑ tres dies. Autoritas.
Ibimus viam trium dierū in ſolitudine. vt im-
molemus deo noſtro Exodi. iij. Et in die tertia
ſcꝫ ſatiſfactōnis febris affligit. Ecce die tertia
quando grauiſſimus dolor vulnerū erat. Gen̄.
xxxiiij. ¶ Nota hic de magno domino in lom-
bardia cui vnus ſanctus homo reuelauit ꝙ de-
mones ſibi faciebant palacium in inferno. Cō-
tra iſtam chriſtus ordinauit medicinam dicens
Reddite omibus debita. nemini quicq̄ȝ debea
tis niſi vt inuiceꝫ diligatis. Ad Roma. xiij. Ex
iſta febre tertiana multi moriunt᷑ morte eterna.
quia nolūt reſtituere. ⁊ tamen nō dimitti᷑ pec-
catum niſi reſtituatur ablatū. Regula eſt theo-
logorum ⁊ iuriſtarū. xiiij. q. vj. Si res. Dicunt
aliqui. dimittam in teſtamento. ⁊ heres me⁹ re
ſtituet. Sed hoc nichil valet. ratio. quia vos in
vita veſtra eſtis in peccato mortali. quia nolui-
ſtis reſtituere. Ideo in alia vita eritis eternalit᷑
inpena. Grego. Ad magnam iuſticiam dei per
tinet vt in alio mūdo non careat ſupplicio qui in
hoc mundo noluit carere peccato. Quarta di-
citur quartana. hec ſignificat febreꝫ anime que
dicit᷑ ſupbia triplici ratōne. Prima ratio eſt. q᷑
eſt leonina. leo autē eſt aimal ſupbum. ⁊ ſignifi-
cat pſonam ſupbam. que affligit᷑ ad inſtar leo-
nis de febre ſupbie. Secunda ratio. quartana
multum durat. vt patet de lucifero q̄ adhuc ho
die affligit᷑ de febre ſupbie cupiens deo parifi-
cari. Sed quia non poteſt de facto. tamen in fi-
guris ⁊ ſignis vult ei equari. Item eſt incura-
bilis. auaricia curat᷑ ꝑ paupertatem. luxuria per
infirmitatem. ſed ſupbia minime. Tertia ratio.
q᷑ ſicut quartana venit quarta die. ſic ſuperbia
venit ex quatuor. ſ. ꝓpter bona corpalia. ⁊ pro-
pter bona ſp̄ūalia. ⁊ ꝓpter diuitias terrenas. ⁊
ꝓpter honores mundanos. Quantum ad pri-
mum iuuenis pulcher ⁊ fortis magnam ſupbiā
habet de ſe. ſed optima medicina contra hoc eſt
cogitare mortem. quomō tūc vermes comedēt
carnes. Quantum ad ſecundū q̄dam ſuperbiūt
de bonis ſp̄ūalibus. quia orant. ieiunant. de q̄-
bus volunt habere vanam gloriam. Remediū
contra hoc eſt quomō ſanctiores nobis pecca-
uerunt ⁊ dānati fuerūt. Idō auiſetis vos. q᷑ nō
eſt veſtrū ſed dei qui vobis impoſuit iocale de-
uotōnis vt ip̄m portetis. ideo videatis ne ip̄m
ꝑdatis. Quantum ad tertiū q̄dam ſupbiūt de
diuitijs terrenis. Remediū ꝯtra hoc eſt cogita-
re quō hodie vel cras amittent᷑ omnia. Quātum

ad quartum. q̄dam ſupbiunt de honore mūdano dicendo. Ego ſum miles. papa. ep̄us vł rex ⁊c̄. Remedium cōtra hoc eſt quomō hodie vel cras ⁊ cito oportet te reddere compotuȝ qualiť dignitatem habuiſti. qualiť in ea vixiſti. et qualiter peccata notoria correxiſti. Et Beda. Quatuor ſunt ſpecies quibus omis tumor arrogantium declarať. Contra hanc dicit medicus noſter xp̄us. Supbiam nunq̄ꝫ in tuo ſenſu aut in verbo dominari pmittas. in ip̄a em̄ initiuȝ ſumpſit omnis pditio. Thob. iiij. ¶ Nota omis pditio. ſ. angelorū ⁊ hominū. Quinta febris diciť effimera. qꝛ eadem die qua venit recedit. diciť autē effimera a piſce ſic dicto qui moritur eadeȝ die qua naſcitur. Hec ſignificat febrem anime q̄ diciť ira. que eadem die qua naſciť debet mori. Vbi gratia. Si ſit tibi aliqua iniuria vbo vel facto. ſubito venit ira in corde. ſed eadeȝ die debȝ mori. ſ. recipiendo ppoſitum non ſe vindicare. qꝛ vindicta eſt dei. Da michi vindictam. ⁊ ego retribuam dicit dn̄s. Contra iſtam xp̄s ordinanauit optimam medicinā di. Iraſcimi et nolite peccare. Sol non occidat ſup iracundiā veſtrā. Nolite locum dare diabolo. Ad Ephe. iiij.

¶ Nota iraſcimini ſed nolite peccare. ſupple recipiendo vindictam. Sol non occidat ⁊c̄. Patet quomō ira debet mori eadeȝ die. Dicatur exemplum quod legiť in vitaſpatrū de iſto ſācto epiſcopo qui inuitauit ad prandium illū heremitā qui ex aliqua neceſſitate venit ad ſuā ciuitateȝ Ep̄us autē cogitans magnam afflictōnem ⁊ abſtinentiam quam heremita fecit in heremo. fec̄ bonū prandiū. qđ cum corā heremita poneret. ait ep̄o. pater parce mihi. qꝛ ex quo iſtū habituȝ ſumpſi aliqđ mortuū non comedi. Cui reſpondit ep̄s. pať parce mihi. qꝛ ex quo iſtam cappam ſumpſi ſol nō occidit ſup iracundiā meā. Rn̄dit heremita. pr̄ melior es q̄ꝫ ego. meliorem vtuteȝ reputabat patiam q̄ꝫ abſtinētiā. Multi ſunt abſtinentes q̄ non ſunt patiētes. Bn̄dictus eſt ille q̄ qn̄ ponit ſe in lecto poteſt dicere cum veritate Deo gr̄as. qꝛ non habeo iram in corde meo cōtra aliquem. Item. nolite locū dare diabolo. q̄niam ira eſt diſpoſitio vt diabolus intret in corpora. vt dicūt demones qn̄ ꝯiuranť in obſeſſis.

Sexta febris eſt erratica ſic dicta. qꝛ nullū ordinem ſuat. mō venit vna hora mō alia. Hec ſignificat febrem aime q̄ dꝛ luxuria q̄ nullum ordinem ſuat. Luxurioſus aūt nō ſuat ordinē. nō tp̄s. nō pſonam. nō modum. imo vadit luxurioſus erratice. ſicut ille q̄ errauit dicēdo. O maior dilectio eſſet cum illa. ſ. cū moniali vel legitima ⁊c̄. vel tali mō. Quā ꝯcupiſcentia carnaľ infinita eſt. nec hȝ terminū. Iō dicit ſcp̄tura ſancta de luxurioſis. Semetip̄os tradiderūt impudicicie in opatōȝ ois immūdicie. Eph. iiij. Nō tradiderūt impudicicie. ſ. cogitādo. loquēdo. audiendo. reſpiciendo. tangendo. de illa materia. i opatōnem omis immūdicie. Contra iſtaȝ dicit nobis medicus noſter xp̄s ad Theſſa. iiij. Hec eſt voluntas dei ſanctificatio veſtra/ vt abſtineatis vos a fornicatōne. ⁊ ſciat vnuſq̄ſq̄ꝫ vas ſuū poſſidere in ſanctificatōne. non in paſſione deſiderij. ſicut gentes que ignorant deum. Quilibȝ ſit contentus dꝰ vxore ſua iuuene vel antiqua. turpi vel pulchra. ac ſi in mūdo nō eſſȝ alia mulier. Cauete ḡ ab iſta febre erratica q̄ tot occidit morte eterna. Septia febris eſt ethica q̄ conſiſtit intus in oſſibus ⁊ mēbris. Hec ſignificat febrem anime que dꝛ inuidia. Quā ſicut febrł ethica que eſt in mēbris radicata ꝯſumit humidum radicale quod dat vitam corpi. ⁊ ſic homo moritur. Sic etiam inuidia ꝯſumit humidū radicale. ſ. charitatem. que dat vitam aime. Vita carnium ſanitas cordis. putredo oſſium. inuidia. Prouer. xiiij. Nota q̄ꝫ cor dꝛ ſanum quando diligit omnem creaturā humanā vniūſalr̄. ⁊ gaudet de bono alterius. Inuidia eſt putredo oſſiū id eſt vtutū. qm̄ ſicut oſſa ſuſtinent corpus. ita vtutes ſuſtinent aiam. Iō xp̄s medicꝰ nr̄ dans nob amphoriſmū dicit p Petrū ap̄ſum. Deponentes omnē maliciā ⁊ oēm dolū ſimulatōnes ⁊ inuidias. ſicut mō geniti infantes lac. ſupple caritatis ꝯcupiſcite. j. Pe. ij.

¶ Feria. vj. poſt dn̄icā tertiā. xl. Sermo

Scimus quia hic

eſt ppheta ſaluator mundi. Joh. iiij

Iſtud ſanctum euangeliū ꝯtiet vnā pulchram hiſtoriam in qua ꝯtinenť magne diſputatōnes inter xp̄m ⁊ alias pſonas. Pria fuit inter xp̄m ⁊ mulierem ſamaritanam. Scđa fuit ſamaritane cum xp̄o. Tertia fuit cum xp̄o ⁊ diſcipulis. Et quelibet diſputatio hȝ optimā queſtionem. Concluſio pme diſputatōis fuit. Dn̄e video qꝛ ppheta es tu. Concluſio ſcđe diſputationis eſt. qꝛ xp̄s eſt meſſias. Cōcluſio tertie diſputatōis eſt thema. qꝛ ſaluator mđi. Quantum ad pmā diſputatōȝ que fuit cū ſamaritana ſciēdum hec fuit benigna. qꝛ xp̄s incepit. vnde duȝ xp̄s iret de villa in villam pſonalr̄ pdicādo. venit iuxta ſamariaȝ magnā ciuitatē plus q̄ꝫ pariſius. ⁊ iuxta illam ciuitatem erat fons altus. et dicebať fons. qꝛ aqua viua ſcaturiebat. ⁊ puteꝰ qꝛ pfunda. ⁊ xp̄s feſſus ⁊ totus fatigatus ex itinere poſuit ſe ſuper fontem in ore. vt facies ſua benedicta reſpiceret ſup fontem. vt aere recenti refrigeraretur. Diſcipuli autē apoſtoli interim veniunt ad ciuitatem ad emendum panem ⁊ cibum. ⁊ cum xp̄us ſic eſſet ſolus ad fontem ⁊ hora erat ſexta venit mulier de ciuitate Samaria haurire aquam. ⁊ inuenit ibi Chriſtum. quem non ſalutauit cognoſcens in veſtibus eius q̄ꝫ ipſe iudeus eſſet. non enim loquebantur Judei